

ЮВІЛЕЙ
ЧЛЕНА-КОРЕСПОНДЕНТА НАПрН УКРАЇНИ
ВАЛЕНТИНА ВАСИЛЬОВИЧА КОВАЛЕНКА
(до 65-річчя від дня народження)

Валентин Васильович Коваленко народився 15 травня 1952 р. у селі Гольма Балтського району Одеської області. Трудову діяльність розпочав в органах внутрішніх справ. Так, з 1972 р. по 1988 р. працював на посадах: майстра, керівника загону, начальника спеціальної частини, помічника начальника з політико-виховної роботи з особовим складом управління внутрішніх справ Дніпропетровського та Київського облвиконкомів. У 1976 р. закінчив Львівську спеціальну школу підготовки керівного складу МВС СРСР (нині — Львівський університет внутрішніх справ) за кваліфікацією «Юрист». У 1980 р. закінчив Київську вищу школу МВС СРСР ім. Ф. Е. Дзержинського (нині — Національна академія внутрішніх справ) за кваліфікацією «Юрист». З 1988 р. по 1999 р. обіймав посади, пов'язані з навчально-методичною, науково-педагогічною та управлінською діяльністю: ад'юнкт кафедри кримінології, викладач, старший викладач, доцент, начальник докторантури та ад'юнктури, проректор по роботі з особовим складом Київського інституту внутрішніх справ при Національній академії внутрішніх справ. З 1999 р. по 2005 р. відраджений з Міністерства внутрішніх справ у розпорядження державних органів: Координаційного комітету по боротьбі з корупцією

і організованою злочинністю при Президентові України для роботи у Міжвідомчому науково-дослідному центрі з проблем боротьби з організованою злочинністю, злочинністю проти особи та держави, де працює на посаді начальника відділу; з 2000 р. по 2005 р. працює на посадах: Керівника Головного контрольного управління; заступника Глави Адміністрації Президента України — Керівника Головного управління з питань судової реформи, діяльності військових формувань та правоохоронних органів. З 2005 р. по 2006 р. — директор Інституту права ім. Князя Володимира Великого. У 2006–2010 рр. — заступник головного вченого секретаря Національної академії правових наук України. З березня 2010 р. по квітень 2014 р. — ректор Київського національного університету внутрішніх справ (нині — Національна академія внутрішніх справ). З 2014 р. і дотепер — проректор з міжнародного співробітництва Європейського університету. У 1991 р. Валентин Васильович захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня кандидата юридичних наук на тему «Класифікація покарань осіб, вперше засуджених до позбавлення волі». Вчене звання доцента присвоєно у 1997 р. У 2004 р. захистив дисертацію на здобуття наукового ступеня доктора юридичних наук на тему

«Організація профілактики економічної злочинності в Україні». Вчене звання професора присвоєно у 2007 р. Обраний членом-кореспондентом Академії правових наук України (нині – Національна академія правових наук України) у 2009 р.

Має власну наукову школу. Підготував 4 доктора та 15 кандидатів юридичних наук.

Напрями наукової діяльності – проблеми існування злочинності, правові аспекти протидії злочинності (у тому числі організованої) у сфері економіки, а також питань діяльності правоохоронних органів щодо протидії злочинності, тероризму та нейтралізації терористів. Опублікував понад 100 наукових праць, зокрема і в співавторстві. Серед них найбільш значущими є: «Контрабанда: засоби попередження та протидії» (2001); «Психологічні особливості організованих злочинних об'єднань (використання психологічних знань в протидії організованої злочинності)» (2002); «Тероризм: сучасний стан та міжнародний досвід боротьби» (2003); «Профілактика економічної злочинності в Україні: концептуальні засади, організаційно-правові основи, проблеми управління» (2004); «Недержавне судочинство в Україні» (2006); Виправно-трудоий кодекс України (2007); «Психологія та педагогіка» (2007); «Неурядові громадські організації в Україні» (2007); «Основи державного управління» (2009); «Адміністративна (поліцейська) діяльність органів внутрішніх справ України (особлива частина)» (2011); «Адміністративна (поліцейська) діяльність органів внутрішніх справ України (спеціальна частина)» (2011); «Кримінально-виконавчий кодекс: Науково-практичний коментар» (2011); «Профілактика злочинності» (2011); «Віктимологічні засади боротьби зі злочинами, що вчиняються в установах виконання покарань України» (2012); «Адміністративна

(поліцейська) діяльність органів внутрішніх справ України. Загальна частина» (2012); «Адміністративна (поліцейська) діяльність органів внутрішніх справ України. Особлива частина» (2012); «Адміністративна (поліцейська) діяльність органів внутрішніх справ України. Спеціальна частина» (2012); «Реалізація права на правову допомогу засудженим до позбавлення волі» (2012); «Кримінальний процесуальний кодекс України. Науково-практичний коментар: у 2 т.» (2012); «Кримінологічна характеристика осіб, які засуджені до покарань, що не пов'язані з позбавленням волі» (2012); «Реалізація права на правову допомогу засудженим до позбавлення волі» (2012); «Психологія та педагогіка» (2013); «Адміністративне право України. Особлива частина» (2013); «Право культурної основи. Исследование государственной власти: теоретико-методологические, историко-правовые и ценностно-нормативные аспекты» (2014); «Організаційно-правові заходи протидії протиправній діяльності кримінальним лідерам в установах пенітенціарної системи України» (2016).

За роки незалежності України поряд із науковою діяльністю активно займається громадською діяльністю: входив до персонального складу членів Конституційної Асамблеї, член робочої групи з питань реформування кримінального судочинства, член Координаційного комітету по боротьбі з корупцією і організованою злочинністю при Президентові України, учасник парламентських слухань «Про реформування системи органів Міністерства внутрішніх справ України і впровадження європейських стандартів», член авторського колективу з підготовки Науково-практичного коментаря Кримінального процесуального кодексу України, член робочої групи з питань реформування прокуратури та адвокатури.

У рамках спільної програми Європейського Союзу і Ради Європи займав-

ся розробкою проекту «Посилення боротьби з жорстоким поводженням та безпекою». Входив до складу наукової ради з координації фундаментальних правових досліджень Національної академії наук України. Заступник голови, голова Київської міської організації «Союз юристів України», член виконкому української секції Міжнародної поліцейської асоціації, член

Науково-експертної ради при голові Київської обласної державної адміністрації.

В. В. Коваленко – заслужений юрист України (2004), має звання генерал-лейтенанта міліції. Нагороджений орденом «За заслуги» III ступеня (2011), Почесною грамотою Верховної Ради України (2010), державними та відомчими нагородами.

Наукова рада та редакційна колегія журналу «Право України» щиро вітають шановного Валентина Васильовича Коваленка з ювілейною датою та бажають доброго здоров'я, благополуччя, невичерпної енергії, творчих сил на подальшу плідну працю!